

## Motivele și principalele argumente

Reclamantele solicită anularea Deciziei C(2010) 4185 final a Comisiei din 23 iunie 2010 privind o procedură în temeiul articolului 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (Cazul COMP/39.092), în măsura în care se reține faptul că reclamantele răspund pentru participarea la o înțelegere continuă sau la o practică concertată în sectorul instalațiilor sanitare pentru săli de baie, care corespunde teritoriului Germaniei, Austriei, Italiei, Franței, Belgiei și al Țărilor de Jos.

În susținerea acțiunii, reclamantele se întemeiază pe șapte motive.

În primul rând, acestea susțin că nu a fost evaluat sau nu a fost examinat de către Comisie contextul economic și, în consecință, nu a fost stabilit la un standard juridic corespunzător scopul anticoncurențial al încălcărilor pretinse. Reclamantele pretind că, din punct de vedere legal, Comisia nu a fost îndreptățită să prezume (sau, de asemenea, să constate) că discuțiile (i) între neconcurenți și (ii) despre un preț neeconomic pe care niciun actor pe piață nu îl plătește aveau un scop anticoncurențial.

În al doilea rând, susțin reclamantele, Comisia ar fi greșit atunci când a reținut răspunderea lor pentru o încălcare în sectorul robinetelor, ținând seama de primul motiv și de faptul că reclamatele nu produc robinete.

În al treilea rând, susțin reclamantele, Comisia nu a stabilit la un standard juridic corespunzător existența încălcării pretinse, în special pentru că analiza probelor de către aceasta a fost greșită în Franța, în Italia și, în ceea ce privește Keramag Keramische Werke Aktiengesellschaft, în Germania.

În al patrulea rând, afirmă acestea, Comisia nu a demonstrat un interes în constatarea unei încălcări în Țările de Jos, care era prescrisă.

În al cincilea rând, reclamantele susțin că:

- (i) Comisia nu a prezentat în mod corespunzător acuzațiile în comunicarea privind obiecțiunile și
- (ii) Comisia nu a utilizat și nu a dezvăluit probe pertinente și care pot disculpa.

În opinia reclamantelor, aceste omisiuni de procedură aduc atingere dreptului la apărare al acestora.

În al șaselea rând, reclamantele pretind că ancheta în acest caz a fost selectivă și arbitrară în sine, ținând seama de faptul că multe dintre societățile cu privire la care se afirmă că au participat la reuniunile sau la discuțiile pretins nelegale nu au fost niciodată anchetate.

În al șaptelea rând, acestea afirmă că cuantumul amenzii a fost nejustificat și disproporționat de mare, în special din cauza lipsei punerii în aplicare a încălcării sau a efectelor pe piață ale acesteia. Prin urmare, reclamantele solicită Curții să își exercite competența de fond în temeiul articolului 261 TFUE pentru a reduce amenda.

## Acțiune introdusă la 8 septembrie 2010 — Sanitec Europe/Comisia

(Cauza T-381/10)

(2010/C 301/67)

*Limba de procedură: engleza*

## Părțile

**Reclamantă:** Sanitec Europe Oy (Helsinki, Finlanda) (reprezentanți: J. Killick, Barrister, I. Reynolds, Solicitor, P. Lindfelt și K. Struckmann, avocați)

**Pârâtă:** Comisia Europeană

## Concluziile reclamantei

- Anularea în totalitate sau în parte a Deciziei C(2010) 4185 final a Comisiei din 23 iunie 2010 în cazul COMP/39092 — Instalații sanitare pentru săli de baie;
- declararea faptului că reclamanta nu răspunde pentru activitatea anticoncurențială în domeniul robinetelor și, dacă este necesar, anularea deciziei contestate în măsura în care prin aceasta s-ar constata răspunderea reclamantei (sau a filialelor sale);
- în plus sau cu titlu subsidiar, reducerea cuantumului amenzii;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată și
- dispunerea oricărei măsuri pe care Tribunalul o consideră adecvată în împrejurările din cauză.

## Motivele și principalele argumente

Prin intermediul acțiunii formulate, reclamanta solicită, potrivit articolului 263 TFUE, anularea Deciziei C(2010) 4185 final a Comisiei din 23 iunie 2010 în Cazul COMP/39.092 — Instalații sanitare pentru săli de baie, privind o înțelegere între întreprinderi pe piețele belgiană, germană, franceză, italiană, olandeză și austriacă ale instalațiilor sanitare pentru săli de baie, referitoare la prețurile de vânzare și la schimbul de informații comerciale sensibile, precum și, cu titlu subsidiar, reducerea amenzii aplicate reclamantei.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive:

În primul rând, nu a fost evaluat sau nu a fost examinat de către Comisie contextul economic și, în consecință, nu a fost stabilit la un standard juridic corespunzător scopul anticoncurențial al încălcărilor pretinse. Din punct de vedere legal, Comisia nu a fost îndreptățită să prezume (sau, de asemenea, să constate) că discuțiile (i) între neconcurenți și (ii) despre un preț neeconomic pe care niciun actor pe piață nu îl plătește aveau un scop anticoncurențial.

În al doilea rând, Comisia ar fi greșit atunci când a reținut răspunderea reclamantei pentru o încălcare în sectorul robinetelor, ținând seama de primul motiv și de faptul că nici reclamata, nici filialele sale nu produc robinete.

În plus, Comisia nu a stabilit la un standard juridic corespunzător existența încălcării pretinse, în special pentru că analiza probelor de către aceasta a fost greșită în Franța, în Italia și, în ceea ce privește Keramag Keramische Werke AG, în Germania, pentru care a fost considerată responsabilă reclamanta.

În al patrulea rând, Comisia nu a demonstrat un interes în constatarea unei încălcări în Țările de Jos, care era prescrisă.

În continuare, Comisia (i) nu a prezentat în mod corespunzător acuzațiile în comunicarea privind obiecțiunile și (ii) nu a utilizat și nu a dezvăluit probele pertinente și care pot disculpa. Aceste omisiuni de procedură aduc atingere în mod iremediabil dreptului la apărare al reclamantei.

Ca motiv suplimentar, reclamanta nu poate fi considerată direct și individual responsabilă pentru o amendă de 9 873 060 de euro. Nu s-a dovedit că reclamanta era vinovată de cel mai mic comportament nelegal. Aceasta era responsabilă numai în calitate de societate-mamă și astfel nu poate fi responsabilă direct și individual pentru amendă. În plus, posibilitatea unei răspunderi directe și individuale nu a fost formulată în comunicarea privind obiecțiunile, ceea ce constituie o neregularitate procedurală care justifică anularea.

În plus, reclamanta a fost considerată în mod eronat responsabilă solidar pentru acțiunile filialei sale Keramag Keramische Werke AG. Reclamanta nu deținea toate părțile sociale la Keramag Keramische Werke AG în perioada relevantă și nu era în măsură să exercite și nici nu a exercitat o influență decisivă asupra acesteia.

În același timp, ancheta în acest caz a fost selectivă și arbitrară în sine, ținând seama de faptul că multe dintre societățile cu privire la care se afirmă că au participat la reuniunile sau la discuțiile pretins nelegale nu au fost niciodată anchetate.

În final, cuantumul amenzii a fost nejustificat și disproportionat de mare, în special din cauza lipsei punerii în aplicare a încălcării sau a efectelor pe piață ale acesteia. Reclamanta solicită Curții să își exercite competența de fond în temeiul articolului 261 TFUE pentru a reduce amenda.

#### **Acțiune introdusă la 9 septembrie 2010 — Villeroy & Boch/Comisia**

**(Cauza T-382/10)**

(2010/C 301/68)

Limba de procedură: franceza

#### **Părțile**

Reclamantă: Villeroy & Boch (Paris, Franța) (reprezentanți: J. Philippe și K. Blau-Hansen, avocați, și A. Villette, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

#### **Concluziile reclamantei**

- Declararea nulității deciziei atacate, în măsura în care o privește pe reclamantă;
- în subsidiar, reducerea în consecință a amenzii aplicate reclamantei prin decizia atacată;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor aferente procedurii.

#### **Motivele și principalele argumente**

Reclamanta solicită, în principal, anularea în parte a Deciziei C(2010) 4185 final a Comisiei din 23 iunie 2010 privind o procedură inițiată în temeiul articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind Spațiul Economic European (denumit în continuare „SEE”) (cazul COMP/39092 — Instalații sanitare) privind o înțelegere pe piețele belgiană, germană, franceză, italiană, olandeză și austriacă de instalații sanitare pentru baie, având ca obiect coordonarea prețurilor de vânzare și schimbul de informații comerciale sensibile.

În sprijinul acțiunii sale, reclamanta invocă șapte motive întemeiate:

- pe o încălcare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE prin calificarea încălcării ca fiind o încălcare unică, complexă și continuă, întrucât pârâta și-a încălcat astfel obligația de apreciere juridică a comportamentelor individuale ale destinatarilor deciziei atacate;
- pe o încălcare a obligației de motivare prevăzute la articolul 296 al doilea paragraf TFUE, întrucât pârâta nu a oferit o definire suficient de precisă a piețelor relevante în decizia atacată;
- pe lipsa unor probe suficiente privind participarea reclamantei la încălcări în Franța;
- pe o încălcare a principiului *nulla poena sine lege* consacrat la articolul 49 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), precum și a principiului proporționalității dintre pedepse și infracțiuni consacrat la articolul 49 alineatul (3) din cartă, coroborat cu articolul 48 alineatul (1) din cartă și cu articolul 23 din Regulamentul nr. 1/2003<sup>(1)</sup>, întrucât pârâta a obligat-o pe reclamantă la plata unei amenzi în solidar cu societatea-mamă a acesteia din urmă;
- pe o calculare eronată a amenzii, întrucât pârâta a inclus cifre de afaceri ale reclamantei care nu au legătură cu obiecțiile formulate cu ocazia calculării amenzii;